

Ν Ο Ε Μ Β Ρ Ι Α Ν Α 1916

Γράφει ο Βασιλείος Ζιώζιας Σχης (ε.α.)
Πρόεδρος ΕΑΑΣ/Παράρτημα Τρικάλων

«Μια ηρωική σελίδα τη Ελληνικής Ιστορίας σκοπίμως αποσιωπηθείσα.» Αφορά στο πόλεμο μεταξύ του Ελληνικού Στρατού και των Αγγλογάλλων εισβολέων στη Αθήνα τον Νοέμβριο του 1916.

Από το 1915 μαινεται ο ολέθριος Εθνικός Διχασμός και ο Ελευθέριος Βενιζέλος δημιουργεί την «Εθνική Άμυνα» στη Θεσσαλονίκη ,διχάζοντας την Ελλάδα . Από το τέλος του Σεπτεμβρίου 1916 πρωθυπουργός στη Αθήνα ορκίζεται ο καθηγητής της Ιστορίας του Πανεπιστημίου Αθηνών Σπυρίδων Λάμπρος, επί των ημερών του οποίου συνέβησαν τα αναφερόμενα περιστατικά.

Από τις αρχές Σεπτεμβρίου 1916 είχε καταπλεύσει στον Φαληρικόν όρμον ο στόλος της «ΑΝΤΑΝΤ» αποτελούμενος από 61 πολεμικά πλοία, μεταξύ των οποίων τα Γαλλικά θωρηκτά «ΠΡΟΒΑΝΣ», «ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ»(;),«ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ»(;),και τα Αγγλικά θωρηκτά «ΕΞΜΟΥΘ», «ΦΟΡΒΑΡΝΤ» «ΣΕΝΤΙΝΕΛ», με αρχηγό στόλου το Γάλλο Ναύαρχο Λουί Σαρλ Νταρντίζ ντε Φουντέ.

Ο Γάλλος Ναύαρχος την 18^η Νοεμβρίου ζητεί από τη Κυβέρνηση Λάμπρου τελεσιγραφικά τον παροπλισμό του Ελληνικού Στόλου, την παράδοση του λιμένος Πειραιώς, τον έλεγχο των Σιδηροδρόμων, την παράδοση του Ναυστάθμου και την παράδοση 10 Πυροβολαρχιών

Ουσιαστικά απέτησεν την υποταγή της Ελλάδος. .Ο Πρωθυπουργός Σπ. Λάμπρου μεταφέρει στο Βασιλέα Κωνσταντίνο, τον Στρατηλάτη δύο νικηφόρων πολέμων 1912- 1913,τις απαιτήσεις των Αγγλογάλλων, οι οποίες απορρίπτονται ασυζητητί, με την απάντηση ότι «τα Ελληνικά όπλα δεν παραδίδονται».

Κατόπιν αυτού ο Ναύαρχος Φουρνέ συγκροτεί αποβατικό Σώμα αποτελούμενο από τρία Γαλλικά Τάγματα και τρεις Λόχους Άγγλων Πεζοναυτών με εντολή να

καταληφθούν οι στρατιωτικές αποθήκες στο Ρούφ ,το Πυριτιδοποιείον, οι Λόφοι των Νυμφών, της Πνύκας και του Φιλοπάππου, ώστε να μπορούν να πλήξουν και ελέγξουν τη πόλη των Αθηνών.

Εν τω μεταξύ οι Έλληνες δεν αδρανούν. Ο Ταγματάρχης Λιάπης συλλαμβάνει «συμμαχική» εφοδιοπομπή. Οι Λοχαγοί Γ. Τσολάκογλου και Κ. Καρκατζός τοποθετούν τους Λόχους των στο Αστεροσκοπείον, στο μνημείο του Φιλοπάππου, στους Λόφους της Ακροπόλεως και ο Ταγματάρχης Β. Κουρουσόπουλος εγκαταστάθη στο Λόφο Αρδηττού. Από της 09.30 διεξάγεται λυσσώδης αγώνας μεταξύ του Ελληνικού Στρατού, από επιστράτους κυρίως, αλλά «μπαρουτοκαπνοσμένους» μαχητές από τους πολέμους 1912-1913 και τους χιλιάδων ανδρών του Αγγλογαλλικού αποβατικού Σώματος.

Εκτυλίσσονται σκηνές αφθάστου ηρωισμού από μέρους των Ελλήνων μαχητών, οι οποίοι όχι μόνον απωθούν τους Αγγλογάλλους, αλλά συλλαμβάνουν εκατοντάδες αιχμαλώτους.

Την 19^η Νοεμβρίου ο Φουρνέ ζήτησε ακρόαση από τον Βασιλέα, η οποία πραγματοποιήθηκε και ζήτησε την παράδοση των όπλων. Ο Βασιλεύς σε πολύ αυστηρό τόνο, του δήλωσε ότι τα όπλα δεν παραδίδονται. Μετά από δύο ημέρες ο Φουρνέ επανήλθε απειλών ότι εάν δεν ικανοποιηθεί η αξίωση του, θα ελάμβανε «τα υπό της περιστάσεως επιβαλλόμενα μέτρα». Ο Βασιλεύς τον απέπεμψε. Την 27^η Νοεμβρίου ο Ναύαρχος επισκέπτεται πάλι τον Βασιλέα και τον ειδοποιεί ότι απεφάσισε απόβαση στρατευμάτων. Ο Βασιλεύς απήντησε ότι ο Ελληνικός Στρατός θα απαντήσει δια των όπλων.

Εκείνη την εποχή οι Έλληνες είχαν έντονο εθνική φιλοτιμία. Αγνοούσαν το φόβο .Τα Αγγλογαλλικά θωρηκτά δεν τους τρόμαξαν.

Ο Ναύαρχος Φουρνέ εγκλείεται στο Ζάππειο, όπου ταπεινωμένος αποφασίζει τον βομβαρδισμό της πόλεως από τον Αγγλογαλλικό στόλο. Εν τω μεταξύ ο Ρώσος Πρεσβευτής Πρίγκιψ Ντεμίντωφ μεσολαβεί για συμβιβαστική λύση. Ο Στρατηγός Καλάρης, Διοικητής του Α! Σώματος Στρατού, πριν υπάρξει συμφωνία, στέλνει τον Υπασπιστή του Ταγματάρχη Αντωνιάδη και απαιτεί από τον Ναύαρχο Φουρνέ να εγκαταλείψουν οι Αγγλογάλλοι την πόλη, άλλως θα εφορμήσει εναντίον των και θα τους εξοντώσει ανηλεώς.

Ο Ναύαρχος υποκύπτει και δηλώνει ότι θα φύγουν, αλλ' επειδή άρχισαν διαπραγμα- τεύσεις με τον Βασιλέα μέσω Ντεμίντωφ θα απαντήσει επισήμως μόλις τελειώσουν οι συνεννοήσεις. Αιφνιδίως όμως Έλληνες Στρατιώτες πυροβολούνται στο Στάδιο οπότε ξεσπά νέα σύρραξη και ο Φουρνέ διατάσσει τον βομβαρδισμό της πόλεως ο οποίος διήρκεσε από της 17:00 μέχρι 19:00, προκαλέσας καταστροφές και θύματα στον άμαχο πληθυσμό.

Αλλά και πάλι τα Αγγλογαλλικά Στρατεύματα κατατροπώνονται και περί το μεσονύκτιο ο Ναύαρχος επιστρέφει ηττημένος στη ναυαρχίδα του. Ξεκίνησε με τη βεβαιότητα ότι θα κατανικούσε τους Έλληνες, αλλά αγνοώντας την Ελληνική Ιστορία. Του δόθηκε η ευκαιρία να τη μάθει στη πράξη και μάλιστα οδυνηρά.

Τα επακόλουθα της Αγγλογαλλικής ήττας ήταν τα ακόλουθα.

1. Ο Ναύαρχος Φουρνέ αποστρατεύθηκε.
2. Ο Αγγλογαλλικός τύπος έγραψε πύρινα άρθρα εναντίον της Ελλάδος.
3. Κηρύχθηκε ναυτικός αποκλεισμός της Ελλάδος από το Ναύαρχο Γκωσέ, αντικαταστάτου του Φουρνέ..

Η κατάπαυση του πυρός έγινε όταν ο Βασιλιάς Κωνσταντίνος ήρθε τελικά σε συμφωνία με την Αντάντ, η οποία προηγουμένως είχε συμφωνήσει με την κυβέρνηση “Τριανδρία” της Θεσσαλονίκης. Ο ναύαρχος Παύλος Κουντουριώτης, ο Ελευθέριος Βενιζέλος και ο στρατηγός Παναγιώτης Δαγκλής. τέθηκαν επικεφαλής του κινήματος της Εθνικής Άμυνας κόντρα στον βασιλιά Κωνσταντίνο, ο οποίος είχε παντρευτεί την Σοφία, την αδελφή του τελευταίου Γερμανού αυτοκράτορα (Κάιζερ) και δεν ήθελε να ταχθεί κατά των Γερμανών στον Πρώτο Παγκόσμιο Πόλεμο.

4. Τέλος οι Αγγλογάλλοι διέπραξαν πρωτοφανή ατιμία.

Την 27^η Ιανουαρίου 1917 στο Ζάππειο, οι ηττημένοι και εξευτελισμένοι υποχρέωσαν την Ελληνική Κυβέρνηση να οργανώσει τελετή, κατά την οποία εζητήθη συγγνώμη από τους Αγγλογάλλους και η Ελληνική σημαία υπεστάλη προ των παρατεταγμένων σημαίων της «ANTANT» (Γαλλία, Αγγλία, Ρωσία, Ιταλία). Μικρότητες απολίτιστων.

Οι Έλληνες μαχητές πέτυχαν να ξευτελίσουν δύο αυτοκρατορίες [Αγγλία, Γαλλία] και να αναγκάσουν τους χιλιάδες στρατιώτες των να τρέπονται πανικόβλητοι σε φυγή αναζητώντας σωτηρία στα πλοία των ή να παραδίδονται.

Και όμως αυτοί οι μαχητές δεν τιμήθηκαν όπως θα έπρεπε, για την φιλοπατρία και την ανδρεία των, αλλά και για τη θυσία πολλών από εξ' αυτών.

Η Ελλάς οφείλει, πέρα οιασδήποτε σκοπιμότητας, να τιμά τους υπερασπιστές της και όχι να αποσιωπά, όπως στη προκειμένη περίπτωση, ηρωικές σελίδες της Ιστορίας της.